

finnish dance organization

STREET IKM ja SM 2021 / Palaute

KILPAILUVALVOJIEN TERVEISET

Ensinnäkin iso kiitos kaikille, jotka tavalla tai toisella olivat osallisena näihin kilpailuihin. Niin lavalla, kuin lavan takana. Ilman Teitä jokaista nämäkään kisat eivät olisi olleet mahdolliset.

Muutamia huomiota sääntöihin. Muistattehan aina varmistaa joka vuosi tarkasti säännöt. Niin yleiset säännöt kuten esim pukeutumiseen liittyvät sekä myös sarjakohtaiset säännöt. Näin jäisi "turhat" varoitukset antamatta. Sääntöjä muokataan säännöllisesti jaostojen toimesta, joten pieniäkin muutoksia saattaa tulla edellisvuoteen verrattuna. Säännöt löytyvät osoitteesta fdo.fi -> kilpailut -> kilpailusäännöt.

Yksi asia meitä kilpailuvalvojia ilahdutti positiivisesti. Kanssa tanssijoiden kannustaminen. Tämä korostuu entisestään näissä kisoissa, joissa yleisöä ei voida päästää katsomoon kannustamaan entiseen malliin. Se, että teet kovan työn salissa harjoitellessa ja saat siihen kannustuksen muilta tanssijoilta saattaa olla monelle paljon isompi voitto, kuin itse kisoissa sijoittuminen. Tästä iso ja lämmin kiitos Teille jokaiselle, niin tanssijalle kuin myös valmentajille.

Kiittäen,
Street IKM ja SM 2021 -kilpailuvalvojat
Jessica Öller ja Kati Hukka

TUOMARIPALAUTE

Erityisen ilahduttavaa kisoissa oli soolojen ja battlejen kova taso! Tekninen osaaminen, musiikin kuuntelu ja hiphopin ymmärrys näyttävät kasvaneen entisestään. Oli hienoa nähdä monenlaisia tulkintoja ja omia tyylejä, jotka kuitenkin pohjautuivat vahvasti hiphop-tekniikkaan. Huomiota kannattaa kiinnittää kuitenkin vielä siihen, onko liike "yleistä" vai onko liike hiphopia. Jonkun verran näkyi tätä yleistä liikettä, jota on kyllä miellyttävää katsella, mutta joka jää sitten teknisesti yksipuoliseksi ja sisällöttömäksi. Freestylessa kannattaa panostaa hiphop-tekniikan, -konseptien ja -estetiikan hiomiseen ja niiden kautta oman tyylin kehittämiseen. Eli freestyle-treeniin lisää sitä, että opetellaan käyttämään jotakin tiettyä tekniikkaa monipuolisesti (rytmitykset, suunnat, tasot, tempot, variaatiot), työskennellään tietoisesti jonkin konseptin (esim. threading, tracing jne.) kautta tai että jollain muulla tavalla tanssijalle itselleen on selvää, miksi hän tekee mitä hän tekee.

Myös koreografiasarjoissa nähtiin hienoa eläytymistä ja todella hienoja kompositioita. Oli hienoa nähdä, että pienryhmiä ja muita koreografioita oli päästy yhdessä treenaamaan ja hiomaan koronasta huolimatta. Kuitenkin näissä sarjoissa (showcase, muodostelma, pienryhmät) oli mukana myös teoksia, joissa valitun katutanssilajin tekninen osaaminen jäi heikolle tasolle tai teoksesta ei ollut tunnistettavissa mitään tiettyä katutanssilajia.

Sekä freestyle- että koreografiasuorituksissa ilahduttivat tanssijat ja teokset, jotka osasivat antaa grooven jatkua ja käyttää hiphopin foundationeita monipuolisesti ja varioida niitä. Monissa koreografioissa osattiin tuoda party stepsejä mukaan, mutta niitä tehtiin usein yksittäisinä liikkeinä ja flow ja groove katkaistiin heti yhden liikkeen jälkeen. Liikkeiden tekninen variointi ja flown ja grooven jatkuvuus erotti tiettyjä tanssijoita ja ryhmiä muusta porukasta omalle tasolleen.

Monessa pienryhmässä, duossa ja soolossa ihan taitava tekeminen kosahti siihen, että tanssia "runtattiin" läpi, jolloin tekniikka ja kompositio jäivät yksiulotteisiksi. Joidenkin tanssijoiden ja

finnish dance organization

teosten kohdalla tällainen kovaa vetäminen johti siihen, että tanssi jäi ainoastaan raajoihin: kädet ja jalat tekivät paljon, mutta keskivartalo, rintakehä, ranka ja niska eivät eläneet tanssissa juurikaan. Liike ei saanut hengittämää, rytmikka ja nyanssit jäivät vähälle. Kovaa, ns. ”täysillä” tanssiminen ei ole itseisarvo – kovaa tanssiminen ei tuo sen enempää teknisiä pisteitä kuin pehmeästi tanssiminen.

Tämä liittyy myös kompositioon. Jos koreografia on rakennettu niin, että jokaiselle laskun puolikkaalle tapahtuu jotain ja kaikki liike tehdään täysillä, rakenne menee ihan tukkoon. Katsojalle tulee hengästynyt olo ja kokonaisuus puuduttaa.

Toisaalta monet tanssijat ja koreografiat, jotka nojasivat pehmeämpään flow'hun, eivät aivan saaneet hidasta liikettä täytettyä ja energia saattoi jäädä todella ”oman pään sisälle”. Esiintymisen ei tarvitse olla ”in your face” mutta sisäänpäin suuntautuvan energian kanssa voisi sukeltaa syvälle johonkin tunteeseen ja olla todella läsnä. Myöskään siis pehmeä ja sulava liike ei ole itseisarvo tai lähtökohtaisesti parempaa kuin kova liike.

Musiikin kuuntelu ja tekniikan sovittaminen musiikkiin oli joillakin tanssijoilla todella korkealla tasolla. Joillakin taas musiikin energia ja väri ei juurikaan vaikuttanut liikkeen energiaan. Joillakin tanssijoilla näkyi myös selvästi sitä, että liikettä ei olisi pystytty pitämään musiikin tahdissa muutamaa laskua pidempään, jolloin liike oli pakko katkaista. Tällöin tanssiin saattaa tulla turhankin paljon taukoja. Hiphopissa (ja kaikissa katutanssilajeissa) jatkuvuus ja toisto myös kuuluvat asiaan ja jos tanssijasta näkee, että hän tipahtaa temposta ja rytmistä muutaman laskun jälkeen, ei tekninen osaaminen ole vielä huipputasolla. Musikaalisuudessa voi myös miettiä sitä, tulkitenko musiikkia ”itsestään selvällä” tavalla. Ns. beat killausta nähtiin melko vähän, joten ehkä tarkkaa rytmikkaa ja yksittäisten äänien poimimista voisi yleisesti harjoitella enemmänkin, mutta toisaalta musiikaalisuutta voi lähestyä moniulotteisesti tempon, rytmiikan, yksittäisten äänien, instrumentaation, tunnelman, sanoman, looppien ja biisien rakenteen kautta.

Valitettavasti edelleen nähtiin jonkun verran ”hiphopin esittämistä”, ts. lavalle tultiin toistamaan jotakin mielikuvaa / stereotypiaa siitä, mitä hiphop on. Alkeistunneilla toki joudutaan usein käyttämään näitä mielikuvia, jotta tanssijat pääsevät jyvälle, mutta kisalavalla tämä saattaa tuntua ja näyttää ”larppaamiselta”. Tanssijoita voi ja kannattaa kannustaa siihen, että he löytäisivät henkilökohtaisia merkityksiä ja syitä tanssilleen, jolloin läsnäolo ja esiintyminen on uudella tavalla merkityksellistä ja syvää.

Jos valitussa musiikissa on poliittinen viesti ja koreografiaan napataan ainoastaan biitin menevyys, pahimmillaan teos vaikuttaa siltä, että hiphopin ydinviesti ja ongelmakohdat, joihin reaktiona hiphop on saanut alkunsa, eivät oikeasti saa teoksessa tilaa ja syntyvä ristiriita on valtava. Toisaalta taas joidenkin teosten kohdalla lavalle tuotiin liikemateriaalia, jonka paikkaa katutanssin SM-kisoissa saattoi kyseenalaistaa. Koreografit voivat kysyä itseltään: miksi tuon lavalle juuri tämän musiikin / liikemateriaalin? Osaanko nimetä, mitä katutanssilajin tekniikkaa käytän tässä koreografiassa? Osaisinko kysyttäessä kertoa, mitä liikekonsepteja, tekniikkaa, foundation-liikkeitä käytän koreografiassa? Ja vielä erityishuomiota tulisi kiinnittää siihen, jos lainataan hiphop-sarjaan liikemateriaalia jostakin toisesta tanssilajista. Tällöin koreografin tulisi myös kysyä itseltään miksi lainaan, miten lainaan?

Isolaatioiden monipuolinen käyttö oli melko harvinaista näissä kisoissa ja vielä harvinaisempaa, että isolaatioita käytettäisiin yhtä aikaa grooven tai jonkun stepin kanssa. Eli kerrostaminen, koko kehon käyttäminen liikkeessä voisi olla seuraavalle teknisen osaamisen tasolle siirtymisen kannalta hyvä juttu.

finnish dance organization

Monessa sarjassa finaaleissa ja jo semifinaaleissa taso oli niin kova ja tasainen, että eroja joutui hakemaan aivan pienistä tekijöistä. Hienoa kehitystä ja upeaa nähdä taitavia tanssijoita ympäri Suomea!